

CONGREGATIE VAN DE H. GEEST

PROVINCIAAL BESTUUR

Spoorstraat 159
6591 GT Gennep

Postbus 48

6590 AA Gennep

Tel. 0485-336555

E-mail: CSSp-NL@missie-geest.nl

www.missie-geest.nl

Gennep 17 juni 2013.

Beste familie, medebroeders, zusters en medestanders

Op 13 juni ontvingen wij hier in Gennep een mailtje van de Provinciaal Overste van het District “Amazônia” (Brazilië) met de mededeling dat onze confrater Jan Derickx was opgenomen in één van de ziekenhuizen van de stad Belém. Op zondag 16 juni volgde het bericht dat Jan in de vroege ochtend van die dag was overleden. Hij is 77 jaar geworden.

Jan had al heel wat levenservaring opgedaan voordat hij zich in 1957 in Hattem aanmeldde voor de priesteropleiding: Mulo, 5 jaar handelsavondschool en 1 jaar schriftelijke voorbereidingscursus maatschappelijk werk. Als Jan in 1957 naar de Kibo in Hattem gaat, is hij nog bezig met een cursus pedagogiek. In 1960 maakt hij zijn noviciaat en na zijn filosofie- en theologiestudie wordt hij in 1965 priester gewijd en een jaar later uitgezonden naar het bisdom Tefé (district “Amazônia”).

Bij zijn aanvraag voor zijn benoeming vermeldt hij dat zijn voorkeur uitgaat naar jeugdcatechese en moderne publiciteitsmedia. Na een inlooptijd van enkele maanden in het district van Centraal – Brazilië, komt Jan in 1967 naar Tefé en wordt daar verantwoordelijk voor o.a. jeugdpastoraat en catecheseprogramma's via de Radio van het bisdom.

Van lieverlee wordt het daar wat benauwend voor Jan – letterlijk en figuurlijk - en in 1970 trekt hij naar Belém, waar één van de parochies nog bediend wordt door de Spiritijnen van het district “Amazônia”. Daar specialiseert hij zich in gemeenschapsopbouw en vormt, samen met Max Otterloo, in de bijzonder arme wijken van de parochie ongeveer een 15-tal basisgemeenschappen.

Vanwege een tekort aan priesters in de Prelatuur van Tefé, wordt de parochie van de Spiritijnen teruggegeven aan het aartsbisdom Belém en overgenomen door de diocesane clerus. Jan komt dan terug in Tefé en gaat in 1980 een grote uitdaging aan in Carauari, op de Juruárivier.

In 1987 ontmoet ik hem daar als verantwoordelijke voor het pastoraat in het binnenland, moeizaam bezig met een vernieuwde pastorale aanpak, van “keuze voor de armen en vorming van kerkelijke basisgemeenschappen”, dit in reactie tegen het eeuwenoude systeem van patroons of zetbazen.

In zijn memoires noemt hij de Juruá, een “wenende“ rivier, juist vanwege die erbarmelijke en mensionwaardige toestanden.

Jan laat zich inspireren door Gods Woord en door het pastorale plan van de Braziliaanse Kerk. Hij hoort de schreeuw van het volk in de kleine nederzettingen langs de rivier, trekt met het volk op in het zware bestaan. Vriendschap, een lekker gekoeld biertje als hij thuis is, een relativerende manier van leven zonder al te veel wetten en regels en een behoorlijk rijk arsenaal aan anekdotes en grappen helpen Jan om op de been te blijven. Een serieuze man, maar tevens een “bon vivant”, die juist met dit charisma en met zijn diep geloof in een God van leven, met intense belangstelling en inzet klaarstaat voor rubberappers, vissers en landarbeiders, om met gevaar voor eigen leven de strijd aan te gaan tegen mensionwaardige systemen. Door het opzetten van vakbonden en door daadwerkelijke steun aan de beweging voor basisopvoeding, werkt hij daar aan een proces van een meer menswaardig bestaan en van het geloof in de eigenwaarde als mens en als schepsel en kind Gods.

In 1993 trekt Jan weer naar Belém, en begint daar, zoals bij zijn vele reizen in het binnenland van de Juruárivier, gesteund door de stichting Pro-Amazonas, een omvattend pastoraal en sociaal werk in de volkswijk Benguín, prachtig werk met kinderen, jongeren en volwassenen, en blijft in woord en daad de Commissie van het Grondpastoraat en Milieubescherming aanmoedigen en helpen.

In 2010 wordt hem, vanwege zijn leeftijd en ook om gezondheidsredenen, gevraagd om de parochie over te dragen aan diocesane priesters. Jan is zoekende, wordt hartelijk onthaald door onze oud-confrater Max Otterloo en door de paters Oblaten en vindt tenslotte een plaatsje in een zustersklooster, dat door het bisdom is omgebouwd tot een rusthuis voor bejaarde priesters met de mooie naam “Lar sacerdotal, o bom pastor”, een priesterlijk thuis, “de goede herder”. Maar zo nu en dan kwam hij toch nog naar ons toe in Tefé, 2500 km stroomopwaarts, “want ik ben Spiritijn en wil erkend worden als volwaardig lid van het distrikt Amazônia”. In een dankwoordje bij gelegenheid van zijn 40 jarig priesterjubileum in 2005 doet Jan een vraagje aan God om ook nog een volgend jubileum te mogen halen... bijvoorbeeld over 10 jaar! Hij is gestorven, niet na, zoals hij had gevraagd, nog een periode van 10 jaar, maar wel zoals hij dat ook zo graag wilde, “te midden van zijn geliefde mensen en in Brazilië”.

Jan was een opmerkelijk figuur, een speciale man, charismatisch in de goede zin van het woord, teken van tegenspraak, imposant van gestalte maar met een klein hartje, niet altijd gemakkelijk maar altijd bereid om de vrede te tekenen en het goed te maken.

Bedankt Jan, je bent niet meer bij ons weg te denken.
Dat de Heer van alle Leven, Die je verkondigd hebt met hart en ziel, vaak door jezelf weg te cijferen, je mag zegenen met Rust en Vrede voor altijd!

Toon Jansen CSSp.

Op zaterdag 22 juni is er voor familie en medebroeders, zusters om 11 uur een eucharistieviering in de kapel van het Libermannhof waarin we onze medebroeder Jan Derickx zullen herdenken.
Vanaf 10 uur staat de koffie/ thee klaar in Spiritijnenhof, Spoorstraat 159, 6591 GT Gennepe.

Op zondag 29 juni zal er om 10 uur in de Emmauskerk Rode Kruislaan 2 in Dieren voor Jan Derickx een herdenkingsviering plaatsvinden voor familie, de vele vrienden van ‘Pro-Amazonas’, voor bekenden en parochianen. In deze viering zullen medebroeders van Jan voorgaan.

Het Provinciaal Bestuur

Contactadressen:

Mevrouw van Gessel-Derickx
Treubstraat 30
6951 BA DIEREN

Congregatie van de H. Geest
Spoorstraat 159
6591 GT GENNEPE